

Formandsberetning for HeartWorkers & BedsteVENner

2021 har været et specielt år - på godt og ondt. Det første år i foreningens officielle liv! En pandemi har sat sine spor, og også påvirket HeartWorkers og BedsteVENnernes gøren og laden. Beretningen vil bære præg heraf, og tage sit afsæt i 2 gode og én kradser. Fordi der på trods af alt er flere af de gode historier og tiltag, end dem der kradser.

Da året startede, havde vi to hold fordelt på lige og ulige uger på tirsdage.

Begge hold var sammensat af både børn og ældre.

Pandemien gjorde dog, at vi ikke kunne mødes. Så var gode råd dyre

MEN

Der blev tænkt og muliggjort.

Vi fik både børn og ældre til at mødes virtuelt som resten af verden.

Dette krævede lidt IT-snilde og frivillige indsatser.

Med on-line-platforme kunne vi mødes og sammen forholde os til den verden, vi alle nu befandt os i.

Her oplevede vi, hvad det er fællesskaber kan - også de virtuelle. De kan skabe sammenhold, mod og håb.

Hver gang vi mødtes, var vi foruden snak på kryds og tværs også sammen om NOGET.

F.eks. sparrede vi om vigtigheden af at leve sundt og spise sundt.

Vi lavede mad sammen hver for sig, og spiste sammen virtuelt.

Her mærkede vi sandheden af de mottoer, vi har lavet:

"Det er sammen vi skaber det gode liv"

"Sammen kan vi så meget mere"

Vi lavede også forskellige tiltag hver for sig, som kunne sprede glæde blandt andre i vores lokalområde.

Der blev f.eks. hængt hjemmegjorte manillekort op med små citater, som skulle indgyde håb.

Vi kunne slutte vores sæson af med deltagelse i Kommunens kulturfest.

En super måde for os at sprede ringe i vandet omkring, hvem og hvad vi er.

Både børn og ældre deltog og bidrog som frivillige aktører.

Vi fik en fin sum penge til dækning af udgifter forbundet med disse aktiviteter. En uvurderlig hjælp som gør, at vi kan bidrage og være med til at gøre en forskel for flere.

Vi finder det umådelig vigtigt for os både at deltage, men også at bidrage til det kulturelle liv i byen.

Vores efterårssæson fik en herlig start, hvor Covid-19 endnu ikke havde fået sit tag i befolkningen. Men da vi nærmede os efteråret, måtte vi igen lukke ned og mødes virtuelt.

Det gjorde vi med oprejst pande, for nu kendte vi de digitale udfordringer.

Vi skar f.eks. Græskarhoveder og fik en snak om Allehelgensdag, og om at skabe lys i mørket.

De flotte græskar blev af frivillige aktører efterfølgende fordelt på byens plejehjem, hvor de kunne sprede lys for nogle af de enlige ældre, som også blev ramt af ikke at kunne mødes med deres kære.

Året blev afsluttet med et "open call", hvor vi inviterede bredt ind for at dele med andre, hvad og hvem vi er. Igen med uvurderlig økonomisk hjælp fra Kultur Herning. Hjælp som muliggjorde, vi kunne lave en dag fyldt med aktiviteter af alskens slags. Huset No7 havde stillet lokaler til rådighed, og også doneret både mandariner og småkager. Vi lavede alt lige fra entreprenante hovedbrud til nellikemandariner, hjerter i alle mulige afskygninger til kagepyntning. Vi havde tilmed lavet en udstilling af alle vores flotte værker.

Året blev et år, hvor vi størstedelen af året havde fokus på meningsbærende samvær og via digitale platforme sammen fandt veje og muligheder. Vi var en del af kulturlivet, hver gang det var muligt.